

pter tale impedimentū. si imputet sibi q̄ tale
elegit **C**uando vir possit l̄ teneat dimittē

re vrorem ea. xv

De potestate aut̄ qn̄ vir posset dimittē
suā vrorez l̄ teneat. sūt. iij̄ pe. pa. odu
fiones. **P**rima m̄imōmō ec̄ osumato licet
viro dimittē vrorez ex cā formicatis carnalis
ad corredōez ei⁹ vel vitandū infamā a plis
incertitudinez ec̄ si iurauit nō dimittere vel n̄
accusare. non tñ licet talez dimittere huoēvī
dicte vel amore pecunie vt lucret̄ dozez. si zelo
iusticie ne deliciū maneat impunitū a vni⁹ pe
na sit met⁹ multo rū: sicut regimavasti repudi
ata ē. **S**i hic dist̄ ingue di. pe. de pa. **N**az si formi
catio sit occulta tunc quo ad thor⁹ dimitpat
aut̄ p̄pria p̄t vrorem dimittē. alias sibi p̄iū
dicaret si eā cognosceret sciēter a sponte **C**o g
noscens aut̄ adultera; coact⁹ p̄ eccām l̄ igna
rus. sibi nō preiudicat quin possit eam repelle
re qn̄ p̄t pbare. Si vero formicatio est notoria
puta si ē de pretēsa in lupanari vel p̄ smām in
dicis a confessionem in ture. vel p̄ facti euidenti
amque nulla tergiuersacōe potest celari tunc
licet auctoritate p̄pria vrorem dimittere adul
terā. ec̄ quo ad cohabitacōem. **S**i aut̄ est dep
hensa i adulterio non ppter hoc iudicat noto
rū quo ad hpc **S**i p̄terea ipse nō posset pbaē

posset tñ ipse ius dicere. qz defactis pbaconis non
est ex culpa sua. **Sicut** debitor fugientē licet
accipe similitate si quis furatus ē mīhi C. flo.
licet nō possit pbari. nō solū possuz tenēti sua
retinere: s̄ ec̄ occulte recipe Quando em̄ copia
iudicis haberi non p̄t. aut ppter defectū iudicē
aut abuersarij à alias sine culpa hmōi. iste
potest sibi ius dicere: alias oia bella essent in
iusta Nam vindicatio est ec̄ virtus subditi: nō
solum iudicis Quo ad pbaconem aut adulterij
sufficit violenta presumptio. a p̄t detinere
ec̄ sacerdotē cuiz uxore deprehensū fine excoica
tōe vt vocet testes p̄ quos pbari possit. **T**er
cunda oduſio de spūali formicacōne idem ē sic
de carnali. vt si incidit i heresim vel i iudaismū
vel gentilitatē. qz tunc ē otra bonū prolis. a co
tra bonū saēmenti. a oūditionem aiorum. **D**if
ferunt tñ qz ppter carnalem formicacō eū semel
omissam dimittere potest: sed ppter spūalem
non si se velit corrigere nocens **T**ercia odu
ſio idem ē de formicacōe innaturali sicut de car
nali naturali. puta in pecō zodomitico vel etiā
pollutōe extraordīmaria pcurata cū alio & cuiz
alia omissa. Idem de oī pecō otra naturā omis
so qz mechia ē a plus q̄ adulterij prie dictū
Vide infra. c. xvij. f. viij **Q**uarta conclusio p
fata omnia se extendunt etiā ad formicacōm

suspitionē violentā vt si fuit solus cū sola nū
dus cū nuda ī eodez lecto iacens loco et hora
secretis & ad hoc omodis. **C**on p̄t aut formi
cās dimitti m̄ septē casib⁹ **P**rim⁹ si ipse formi
catus sit Etia sivir formicatus ē occulte & ipsa
manifeste sine pccō eaz dimittere non p̄t nec
accusare. **S**i tū vterq; formicatus ē tunc iste q̄
corrigit hz ius dimittendi incorrigibilem vel
ī correduz & econuso. **S**i aut vterq; corredus ē
tunc pacta nouissima seruanda fuit. ita q̄ qui
prius formicatus ē ius p̄didit et recuperat alio
posteriori formicante **E**t sic semp altermando q̄
posteri⁹ formicat perdit ius quod habebat de
bitum negādīa dimittēdi **Q**ui ergo formican
do prius ius petendi p̄di derat recuperat ipsum
alio post formicāte. **E**t semp yltimo formicans
succubit saltē ante smām ecclie **V**bi aut muli
er est ignara & oppressa excusat. q̄ adulce
rium dolim respicit. **S**ecundus ppter crimen le
nocinij si vir ipse met eā p̄stituit & ipsa sciuit
& nō phibuit cuz potuit. **S**ecus si indirecte ei
occasione debisset expellendo eā vel necessari
a negādo misivir expellendo eaz hoc ītēdisset
et voluisse. **T**erti⁹ si pbabilit̄ credens post
longam absentiam vitum mortuū alteri nup
serit nisi sc̄eter cognita fuerit aſcedo post q̄ p̄
mus venit. **Q**uart⁹ si latente fuerit ab extēno

cognita sub spē viri sicut excusat ly a et iacob
Quint⁹ si vi fuerit oppressa. qd̄ intelligit de
vi absōluta. Nā si metu vel pcepto pntum l'm
stantia osāguineorū et alia oſimili cā formiceſ
cū aliq. ec̄ trahendo cū isto defacto: non excu
saret Vn nō excusat nichola filia ptholomei
a Nach. ii. et vror sampsonis Judic. xv. **C**vi.
qñ reconciliauit eā scienti et sponte cognoscē
do Nā si ignoranter aut coact⁹ p eccām see⁹: tñ
nō reconciliat q̄ non statim repellit. cuz nō pos
sit auctoritate xpria. Et idem si ignoranter nō
tñ tenet debitū reddē ex quo cert⁹ ē de iure suo
Septim⁹ est qñ fm legem sua; infidelitatē
repudiata vel adulterata. sicut post repudiūz
alij nubendo Quando vero vir necessario tene
atur expellere adulteram in penaz. Nō fm pe
pa. q̄ triplex est correctio in adulterio et alibi
Prīma ē verberū. et illa ē tam mariti q̄ vroris
s. fraterna correctio. Vir tñ qui ē caput h; in
crepare; vror vero obsecrare fm illud Nō des
mulieri potestatem anime tue. **M**ulier si pma
tum aī. Secunda ē verberū et hec ē solum viroꝝ
Tertia ē eiecio. p huc ad qſtionez. Si mulier
est corrigibil et adulteriu ei⁹ est occultū. tunc
fm pe. de tar. dimitti non d; ppter scandalum
ne crimen occultum prodere videatur: quo ad
thū tamen pot se separare. Si aut formicacō

est manifesta et ipsa nō penitet stultus ē si re
tinet a crimē lenocinij omittit vñ tenet expel
lere Qz aūt m̄corrigibl̄ debeat expelli bi. pe. de
pa. vltcri hoc intellige qñ melius corrigit per
hoc q̄ p̄ aliud a ipse consideret de sua oīnencia.
Nam si ipsa p̄ retencōz corrigit a tanto a si nō
a toto cū ipsa p̄ eieōe; sit cū plurib⁹ a pluri
es formicatura magis corrigit eā retinendo q̄
reiciendo. Vñ si ppter aliud nō tenet eicere n̄
si ad correātōz ideoz. **S**imiliter si ipse diffidit
se posse oīnere. ec̄ si ipsa nō magis oīneat re
tentia q̄ expulsa. adhuc ppter se nō ppter eam
p̄ot eam retinere. Et hoc magis ē oīulenduz cū
pter diuocū videam⁹ frequēter adulteraz p
stitui. a illum q̄ prius erat mnocensp adulte
riū pollū **S**unt preterea. v. casus m̄ quib⁹ vir
mnocēs nō tenet dimittere adulterā **P**rim⁹
est qñ occultum ē adulteriaz. a tunc nō tenet
licet possit. qz cessat ratio respectu scandali. eti
am si ē corrīgibilis p̄ot dimittere. licet non te
neatur. **Q**uia nulli facit iniuriaz q̄ vtitur iure
suo. licet oīulendum sit vt supra **S**ed ec̄ si pu
blica ē quādō ē correcta vel spes de correctione
Vnde qñ m̄ spē vel m̄ re oīnt se penitere. et tunc
nō tenet dimittere. sed potest sine peccō retine
re. qz licet viro renunciare iuri suo. in. qñ m̄cor
rigibilem non p̄t oīscere includendo ne exeat

et quod nullus intret; a sic cohibendo. Quartō qn
saltem plus cohibet p hoc q retinet q exposi
ta. q eo ipso se p̄stitueret. Quintō qn sibi vir
timet de mōtinentia. q nō tenet plus vir cor
rigē vxorē q dñs famulū. s dñs famulū l ser
uum extoicatum nō tenet expellē: s licite p̄t
debituz seruiciū ab eo repetrere. Et tñ est mn⁹
debitum famuli dño q ab uxore viro Sic ḡ cū
detrimento iuris sui et piculo suo nō tenet ex
pellere. ecē nō obstante scandalo phariseorū
s scientib⁹ adulteriū dicat q retinet vt ea; a
pccō plus cohibeat: nō vt in criminē ea; foue
at. Auctes ergo q dicunt q non licet eam re
tinere. loquunt qn non p̄t sine scandalo sim
pliū: ubi ex ignorācia p̄cedit Non aut ubi
ex malitia. vel qn p hoc q retinet dexteror effi
cit. vel qn non ppter sui piculum hec facit. De
muliere vero dicendum q qn vir formicat: nō
sic eū tenetur dimittere vt dictū est de viro. qz
non h̄z sic corrigerē facto. Et est verisimile q
qnicunqz accedens ad uxorez tanto minus ac
cedit ad formicariā. Vnde in illo casu quo licet
viro adulteram retinere: multo magis econū
so a plus. qz cum ipsa non habeat virum cor
rigere facto sed verbo: ipsa non tenetur eu; di
mittere. nisi quando vellet eam cognoscere so
lum innaturaliter. tunc quo ad thoru oīo d;

eum dimittere ut potius se permittat occidi q̄ sic
abuti sodo mitice Itē ppter fornicacōem spūa
lem si timeret ne cohabitando ipsā ouertat tūc
ec quo ad domum tenetur eum dimittere Ali
as si non timeret de hoc ius suum petere nō p
hibetur maxime ppter pīculūm mcontinēcie
An aut̄ ppter alia crīmina possit cīunx alium
dimittere quo ab cohabitandū fūnt tres cīdu
siones prefati p. de p. a. Prīma licet nō sit
fornicatio carnalis nec spūalis supueniens
matrimoñio si tñ scit tale crīmen ī altero q̄
alter timeret corpori suo nec pōt sibi secure aliē
prouiderūtunc dimittere licet Sicut vxor ī cu
mis vtero vir p seuiciā tres pueros occiderat
q̄ si nō tenet debitu reddere cū periculo corpo
ris sui multomin⁹ tenet cohabitare Vnde qñ
aliqua videt virum suum latrocinij s deditum
non posse corrigi ppter quod vxor omni hora
periclitatur idem dicendū est Et licet dñs non
excipiāt nisi causam fornicacōis Si tamē vñ
machinatur ī mortem alterius vel p̄veniū
vel p gladiū nō tenetur quis cū pīculo corpo
ris sui cohabitare Ut p; ej̄ de resti sposali c.
lras q̄ vbi ē tanta seuiciaviri q̄ nō p̄t se cure
p cautionem vxori pūiderūt non ē sibi reddend
a. Et patet ratione q̄ maior est ī matrimo
nio obligatio ad reddendum debitum q̄ ad

cohabitandum. Si non tenet reddere debitum v
bi probabilitate ex redditione imminet sibi picu
lum morbi vel mortis. ergo multo minore cum tali
piculo tenet cohabitare Et generaliter verius est quod
vbi coniunctus non potest aliter prudenter de securitate
vite nisi coniuge dimittendo non tenet ei debitum
reddere nec cohabitare cum piculo corporis sui. ¶
Secunda conclusio id videlicet quoniam coniunctus non vult aliter
cohabitare. nisi permittat eum peccare et est incorri
gibilis et protrahit ipsum ad crimen. ita quod licet non
cogat peccare sicut nec corrigi potest: tamen propter pi
culum sue fragilitatis ne coniugalnis societas
ipsius protrahat ad peccatum: teneat illud. Si oculi
tuis dexter scandalizat te: erue eum et pice abs
te. quod si cum piculo corporis non tenet manere multo
minus cum piculo aie. Et sicut non tenet propter
piculum infidelitatis. Ita nec propter picu
lum alio cum criminum. licet ad nullum possit cogi
per immo minimum piculum aie preponderat ma
ximo piculo corporis. ¶ Tertia conclusio propter a
lia crimina in quibus coniunctus non timet probabilitate
iae sue nec corpori suo: non debet derelinquere coniuge
et si sit incorrigibilis nisi sit fornicatio carnalis
in qua propter vinculum actum potest dimitti. ant spualis
propter quam incorrigibilem potest dimittere
¶ Quoniam actus matrimonialis sic meritorum mor
tale vel veniale peccatum

¶ Ca. xvi.

m n